

Närmare hemmet

1. En ljuf, hög - tid - lig tan - ke Mig of - ta ge - nom - far:
2. Ja närm - re fa - ders - hu - set Med rum för - u - tan tal,
3. Och när - ma - re den sta - den, Der bör - dan läg - ges ner,
4. O Je - sus, räck mig han - den Ut - i det si - sta slag;

I dag jag när - ma - re hem - met är, Än förr jag va - rit har.
Och närm - re hel - go - nens sy - skon - krets I him - lens tem - pel - sal.
Och kor - set by - tes mot kro - nan ut, Den Gud de si - na ger.
Ty kan - ske när - ma - re än jag tror Jag är mitt hem i dag.

9 När - ma - re hem - met, (i dag) När - ma - re hem - met (i dag)

13 När - ma - re hem - met i dag Än nå - gon - sin för - ut.

Text: ?

Musik: Andrew L. Skoog (1856–1934), 1896

Källa: Jubelklängen, 1896 (nr. 79)